

PREMIŠLJEVANJE O BOŽJI BESEDI - OKTOBER 2022

V veselem praznovanju beatifikacije Pauline Marie Jaricot

nedelja, 30. oktober, 2022

31. navadna nedelja

Mdr 11,22-12,2; Ps 145; 2 Tes 1,11-2,2; Lk 19,1-10

Premišljajmo

Koga bi morali poslušati in kaj slišati? Tiste, ki obtožujejo in za katere se zdi, da spremljajo dejanja drugih? Tiste, ki se poskušajo spreobrniti, kot Zahej, ne glede na njihov položaj? Ali Jezus nagovarja vse, ko vabi k spreobrnjenju?

Kaj pravijo tisti, ki obtožujejo, in kateri so, kot pravi evangelist, številni? So to "vsi" ali vsaj večina: »Ustavil se je pri grešnem človeku.« Kaj je slišano in kaj je mišljeno? »Ljudje dobrega slovesa« ali »dobri ljudje« ne gredo prav k vsakomur. Če se zdi, da je oseba dobrega slovesa, se ta ne sme družiti z ljudmi vprašljivega slovesa. Menijo, da si ne bi smeli dovoliti, da bi nanje vplivali, da ne bi sami ravnali slabo. Toda, ali moramo ločevati dobre na eno in slabe na drugo stran? Kako živeti krščansko poslanstvo, če se ljudje, ki prenašajo evangelij, oddaljijo od ljudi, ki potrebujejo Gospodovo odpuščanje? Poleg tega se ljudje, ki so v okolju dobro cenjeni, ki si prizadevajo delati dobro, ljubiti Boga in svoje bližnje, morda motijo, jim manjka ljubezni in zato potrebujejo Gospodovo odpuščanje.

Poslušajmo, kaj Zahej pravi Gospodu: »Glej, Gospod, polovico svojega imetja dam ubogim in, ako sem koga v čem prevaral, povrnem četverno.« Zahej, katerega ime pomeni »pravični«, je lep primer osvobajajočega in veselega kesanja. S priznanjem svojih napak in izkazovanjem trdne želje po odškodnini priznava Božjo ljubezen. Pred Gospodom in vsemi ljudmi, ki so z njim, želi priznati, da je grešnik in da potrebuje odrešenje. Zdi se, da potrjuje, da nam odpuščanje daje Gospod Jezus, pred katerim spozna, da je storil krivico ljudem. Plačati želi štirikrat več – kot da bi si želel nepravilno pridobljeni izkupiček deliti. Lahko bi rekli: z vsem, kar je ukradel, to pač zmore; vendar to ni tako preprosto; moraš biti pogumen, da si pravičen in da greš še dlje. S tem želi Zahej pokazati ne le, da se je treba odločiti za pravičnost, ampak tudi poskušati iti dlje, se pravi, stopiti po poteh ljubezni, ki nima meja. Usmerjeni smo v Božjo ljubezen, ki je najmočnejša in nas spodbuja, da gremo vedno dlje v dejanjih ljubezni, ki jih opravljamo.

Izpovedati Božjo ljubezen pomeni glasno, z veseljem oznanjati, da me je Bog dosegel, mene, ubogega grešnika. Ime mojega Boga je Jezus, kar pomeni *Bog rešuje*. Ta Bog ni prišel zaradi pravičnih, ampak zaradi grešnikov. Izpovedati ljubezen Boga, ki deluje v mojem življenju, pomeni priznati prihodnost, ki mi jo Bog odpira z mojimi brati in sestrami. Gre za Boga, katerega usmiljenje doseže mene, pa tudi vse ljudi, vse tiste, ki prepoznajo svoje napake in iskreno prosijo za odpuščanje. Priznam, da sem grešnik, predvsem pa priznam, da je Bog Ljubezen, Usmiljenje; zavedam se, da me je odpuščanje doseglo in da Bog skrbi za moje odrešenje, mojo prihodnost. Ne rečem samo "to sem storil, pa tisto sem storil in to je slabo ...", še posebej, ko se znajdem pred duhovnikom za zakrament sprave; pravim tudi: Bog me ljubi, kliče me, da živim to, ono in tukaj sem kje sem in želim iti naprej. Zavedam se Božje ljubezni, zavedam se Boga, ki odpušča. Srečam Boga, ki me ljubi; nisem še prišel na svoji poti proti svetosti, k temu trikrat svetemu Bogu. Lahko pa grem naprej; nisem rekel svoje zadnje besede in tudi Bog ne. Vem, da se mi njegova ljubezen in odpuščanje pridružita na moji poti kot moškega ali ženske. Jezus je z nami vse dni do konca sveta (prim. Mt 28,20), čeprav je lahko zavržen ali sprejet, v agoniji ali »ponovno križan« (Heb 6,6), ne bo nikoli prenehal biti vstali in biti

z nami na različne načine (glej Michel Fédou, *Jésus Christ au fil des siècles*, Pariz, Cerf, 2019, str. 491).

Prepoznati svoj greh in prositi Boga za odpuščanje je izraz prevzemanja odgovornosti za svojo zgodovino v zvezi z odrešenjem v Jezusu Kristusu. Prošnja za odpuščanje ni poravnava računov. Gre za to, da z vsem zaupanjem rečemo: Ah, Gospod, ljubiš me; odpusti mi, kar sem storil, in odpri vrata v prihodnost, ki mi bo omogočila, da hodim skupaj s tabo, v upanju, v ljubezni. Priznanje mojega greha je tudi moje izpovedovanje vere, ki je lahko celo v obliki veroizpovedi in zahvale ... priznanje mojega greha mi pomaga, da se počutim ljubljen, odpuščen, opogumljen, da nadaljujem s svojimi prizadevanji, da bi bolje ljubil, bolje verjel in upal z zaupanjem. Ker nas Bog ljubi vsakega od nas na edinstven način, se mora vsak od nas počutiti v harmoniji s samim seboj, s svojimi omejitvami, pomanjkljivostmi in napakami. Ne smemo biti malodušni v iskanju prave žeeje po resnici in ljubezni. Odpuščanje nas ukorenini v tem iskanju in nas spodbuja k odpuščanju: odpusti nam naše dolgove in nas ne vpelje v skušnjava, temveč nas reši hudega.

Poslušajmo, kaj Jezus reče Zaheju: *»Danes je v tej hiši prišlo zveličanje, ker je tudi on Abrahamov sin. Sin človekov je namreč prišel iskat in zveličat, kar je izgubljenega.«* Posnemajoč apostola Pavlu molimo, da bi nas Bog našel vredne klica, ki ga je podelil vsakemu izmed nas. Molimo, da bi s svojo močjo vsem omogočil, da bi uresničili vse dobro, ki si ga vsak od nas želi, tako da bi vera postala dejavna.

Skupaj s psalmistom se zavejmo dobrote in usmiljenja našega Boga. Resnično, *»Gospod podpira vse, ki padajo, dviga vse, ki so potrti. Oči vseh čakajo nate«*. Vsi smo zato poklicani k upanju. Vedno nam daje življenje, svet, razum, hrano. Vse, kar živi, napolni z dobroto. *»GOSPOD je pravičen na vseh svojih poteh, dobrotljiv v vseh svojih delih. GOSPOD je blizu vsem, ki ga kličejo, vsem, ki ga kličejo v zvestobi. Izpolni željo svojih častilcev, usliši njihovo klicanje in jih reši«* (Ps 145). *»Tvoja dobrot, Gospod, naj bo nad nami, kakor smo upali vate«* (Ps 33).

Blagoslavljam Gospodovo ime, vedno in za vedno! Njegovo ime hvalimo vedno in za vedno. Samo On je vreden hvale, saj njegova veličina in njegova ljubezen nimata meja. Oznanjamo njegova dela, njegovo usmiljenje in oznanjamo njegova znamenja. Naj nas to vrne na pravo pot, pot svetosti, četudi zahteva veliko truda. Pripovedujemo o njegovih čudežih, njegovem odpuščanju in o tem, da se mu vse naše bitje zahvaljuje.

Pierre Diarra,
Svetovalec Papeškega sveta za medverski dialog
Papeška misijonska zveza-Pariz
Katoliški inštitut Pariz
Pariz, 7. november 2021

Besedilo prevedel: *Luka Biščak*